

LBRIS

We know
books

Magus Incognito

DOCTRINA SECRETĂ A ROZACRUCIENILOR

Ilustrată cu simbolurile secrete rozacruciene

Traducere din engleză și note
de Gabriela Constantin

Editura

For You

CUPRINS

Capitolul 1	Rozacrucienii și doctrina lor secretă	5
Capitolul 2	Părintele veșnic	18
Capitolul 3	Sufletul Lumii	37
Capitolul 4	Androgenul universal	47
Capitolul 5	Unul și multiplicitatea	56
Capitolul 6	Flacăra universală a Vieții	65
Capitolul 7	Planurile conștiinței	79
Capitolul 8	Cele trei planuri superioare de conștiință	108
Capitolul 9	Cele șapte învelișuri ale sufletului uman	134
Capitolul 10	Reîncarnarea	153
Capitolul 11	Evoluția sufletului	174
Capitolul 12	Aura și culorile sale	188
Capitolul 13	Cele 7 principii cosmice	200

1

ROZACRUCIENII
ȘI DOCTRINA LOR SECRETĂ

Acela care cercetează istoria ocultismului și învățăturile ezoterice, ca și cititorul obișnuit, care citește diverse cărți și publicații, va găsi nenumărate trimiteri privitoare la rozacrucieni, o societate secretă ce se ocupă cu studiul doctrinelor oculte și manifestării puterilor oculte. Însă atunci când caută să obțină mai multe informații despre acest ordin, despre care se spune că ar exista încă din Antichitate, el rămâne deconcertat și descurajat. Înainte de a recunoaște că cercetarea întreprinsă a fost în zadar, un astfel de cercetător mai studiază de regulă încă unul sau mai multe așa-numite „ordine“ care cuprind în titulatura lor termenul de „rozacrucian“. El descoperă că este invitat să se înscrie într-un astfel de ordin, prin plata unei sau mai multor cotizații, care variază de la sume infime la unele considerabile, fiecare astfel de „ordin“ susținând că este „singurul ordin original“ și declarând că toți ceilalți nu sunt altceva decât niște imitatori infami.

În realitate, nu a existat și nu există niciun ordin ocult popular autorizat de către adevărații rozacrucieni la care cineva poate să adere prin plata unei sume, fie ea mică sau mare, așa după cum poate adera la nenumărate organizații sau Frății mai cunoscute. Rozacrucienii adevărați nu au o organizație formală și sunt conectați între ei doar prin legătura interesului pe care îl împărtășesc de aprofunda cunoașterea ocultă și ezoterică și prin acceptarea tuturor principiilor fundamentale legate de cunoaștere și credință. Acest ordin neorganizat are membri în toate domeniile vieții și în toate țările, iar membrii nu și-au declarat niciodată în public afiliația. Admiterea în acest ordin neorganizat nu se acordă niciodată pe baza plății unei taxe, ea fiind posibilă doar la cererea și recomandarea a trei membri permanenți, care sunt ei înșiși membri de mai mult timp, au atins un anumit nivel de eficiență în asimilarea cunoașterii ezoterice și au aplicat principiile descoperite sub îndrumarea unor adepți mai înalți ai înțelepciunii arcanelor.

Membrii organizației sunt personalități marcante din consiliile aproape tuturor organizațiilor și ordinelor oculte din lume – în fapt, acestea sunt persoanele care exercită adevărata influență asupra maselor și care țin în viață Flacăra Sacră a adevărului. Multe dintre acestea sunt personalități de vază în cercurile filosofice și științifice ale lumii, iar câteva dintre ele sunt oameni importanți din lumea afacerilor și politicii. Printre ei sunt personalități de seamă în diferite mișcări, cum ar fi Mișcarea muncitorească și altele similare. Unii sunt membri în consiliile unor biserici, în vreme ce alții sunt conducători în mișcarea Masoneriei și a altor societăți secrete. În toate aceste cercuri, rozacrucienii exercită o influență puternică, îndreptată întotdeauna în direcția binelui.

„Frăția Roza-Crucii“

Interesul modern față de învățăturile rozacruziene datează din prima jumătate a secolului al XVII-lea, mai exact în jurul anului 1610. La acea vreme, se răspândiseră diferite zvonuri privitoare la existența unei societăți cunoscute sub numele de „Frăția Roza-Crucii“, ale cărei conducători și locuri de întâlnire erau secrete. Misterioasa societate a fost sever atacată de către autoritățile bisericești și nu numai, dar și ferm apărată de cei care erau interesați de ocultism și de învățăturile ezoterice. În secolul care a urmat și, începând de atunci, în aproape fiecare secol, s-au înființat nenumărate „ordine“ false, dar niciunul dintre acestea nu a izbutit să demonstreze legătura directă și lipsită de echivoc cu ordinal inițial. Unele dintre învățăturile rozacruzienilor au fost încorporate în gradele mai înalte ale Francmasoneriei, servind scopuri înalte de atunci.

Legenda privitoare la originea ordinului – adevărată dintr-un anumit punct de vedere, dar eronată din multe alte privințe – este următoarea: un oarecare Christian Rosenkreutz, nobil german care și-a donat veșmintele unui ordin de călugări, a vizitat India, Persia și Arabia și s-a întors de acolo aducând cu el o anumită doctrină secretă, transmisă de înțelepții și vizionarii țărilor din Orient. Se spune că el ar fi stabilit ordinul Frăției rozacruziene în anul 1425, a cărei existență nu a devenit cunoscută decât aproape 200 de ani mai târziu. Adevărații rozacruzieni, însă, consideră această poveste ca fiind o simplă relatare inteligent deghizată a faptelor reale, acea de stabilire a unui ordin neorganizat, istorisire care trebuie citită printre rânduri, ajutați de justa înțelegere, pentru a distinge ce este adevărat în ea de plăsmuire.

Autorul acestor rânduri nu se simte îndreptățit să spună în aceste pagini povestea așa cum o înțelege și așa cum a auzit-o de la cei care au autoritate. De fapt, a face aceste lucruri publice ar însemna să încalce o promisiune din cale afară de sacră, ce ar echivala cu trădarea inițierii sale în secretele primare. Ceea ce poate spune este că doctrina secretă a rozacrucienilor reprezintă un corpus de învățături ezoterice transmise de la o generație la alta de secole de către înțelepții adânciți în doctrine ezoterice și erudiția ocultă. Această înțelepciune provine din Orient și ea cuprinde și astăzi învățături ale celor mai înalte Fraternități ale Orientului. Istoria ordinului nu este altceva decât o exemplificare a adevărului uneia dintre axiomele sale, dintre adevărurile fundamentale în care crede: „Privește înspre Răsărit, de unde vine toată Lumina.“

Mulți ani, nu s-a putut dezvălui aproape nimic publicului larg privitor la această doctrină, dar în decursul ultimilor 25 de ani se remarcă o tot mai mare libertate în acest sens, iar astăzi multe învățături ale rozacrucienilor formează parte integrantă din aproape toate scrierile și învățăturile ezoterice, cu precădere din Metafizica Superioară. Teosofia și în general filosofii și religiile orientale au contribuit în mare măsură la aducerea în atenția publicului a unor teze elementare ale acestei doctrine. De fapt, cele mai înalte scrieri și învățături ale uneia dintre cele mai mari organizații menționate anterior conțin elemente parțial ascunse ale doctrine rozacruciene, bine ocultate pentru cei nepregătiți și gata să fie împărtășite puținilor aleși.

Alchimia Superioară

Conform enciclopediilor publice și altor lucrări de referință, rozacrucienii sunt dedicați studiului alchimiei.

Într-adevăr, această afirmație este corectă, dar compilatorii moderni ai cărților de acest gen comit greșeala de a presupune că alchimia la care se face trimitere are loc la nivelul planului material și se referă în exclusivitate la transmutarea elementelor. Ei nu știu că alchimia care i-a atras pe rozacruzieni și cărora și-au dedicat cea mai mare parte a timpului și a atenției era alchimia mentală și cea spirituală, ceea ce este cu totul altceva, chiar dacă are, desigur, legături, potrivit Legii Corespondenței, cu alchimia materiei. Cititorul cărții de față va descoperi acest lucru și, dacă este pregătit să citească printre rânduri și să gândească analogic, va primi multe sugestii valoroase cu privire la formele superioare de alchimie. Axioma „După cum este sus, tot astfel este și jos“ lucrează bine în acest sens.

De ce sunt ținute secrete învățăturile ezoterice

Este dificil să îi explici unui european sau american de rând adevăratele motive ale secretului ce învăluie invariabil toate școlile mari de învățături ezoterice oculte. O astfel de persoană este înclinată să creadă că singurul motiv rezidă în plăcerea de a crea, ca să spunem așa, un negoț de mistere, pe care crede că le găsește la toți învățătorii oculte. Dar pentru cel care înaintează cât de puțin pe cale, adevăratele motive devin limpezi și înțelege pericolul dezvăluirii premature a unor importante principii ezoterice pentru mintea nepregătită a publicului. Următorul citat al unui bine cunoscut scriitor ne ajută să ne formăm o idee privitor la acest lucru. Iată ce scrie autorul:

În perioada evoluției științelor moderne, metoda orientală de cultivare a cunoașterii a fost diametral opusă de cea din Occident. În vreme ce europenii au investigat natura

Într-o manieră cât mai publică cu putință, discutând fiecare pas cu cea mai mare libertate și aducând fiecare fapt descoperit la cunoștința celorlalți și în beneficiul tuturor, știința asiatică a fost studiată în secret, apărându-și cu fermitate cuceririle. Nu vreau nici să critic, nici să apăr metodele acesteia. Cititorul va vedea mai târziu că toate acestea își au locul lor firesc în întreaga schemă a filosofiei oculte. Atitudinea față această filosofie a fost dintotdeauna accesibilă, într-un anumit sens, tuturor. În întreaga lume s-a răspândit pe nenumărate căi în mod difuz ideea că anumite studii pe care oamenii le-au întreprins din când în când conduc la atingerea unei cunoașteri superioare celei predate maselor prin cărți și profesorii din școlile de stat. Orientul a fost întotdeauna mai puțin impresionat de această convingere. Însă chiar și în Occident întregul corpus al literaturii simbolice legate de astrologie, alchimie și mistică a fermentat în societatea europeană, conducând câteva minți receptive și antrenate la convingerea că îndărățul acestui nonsens întru totul superficial se ascund mari adevăruri. Pentru astfel de minți, studiul excentric a dezvăluit uneori pasaje ascunse, conducându-le spre tărâmurile cele mai mărețe ale iluminării ce pot fi imaginate. Dar până în zilele noastre, în toate situațiile de acest gen, conform legii școlii respective, neofitul își face intrarea pe tărâmul misterului doar atunci când se leagă prin jurământ să păstreze inviolabil secretul privitor la tot ce înseamnă acceptarea sa și progresul său ulterior. În același mod, în Asia *chela* sau discipolul în știința ocultă devine *chela* doar atunci când încetează să fie martor, în numele realității oculte a cunoașterii. Am fost uluit să aflu prin legătura pe care o am cu acest subiect cât de numeroși sunt *chela*, discipolii, și cât de multe constrângeri de acest gen există. Însă este greu să își imagineze omul un act mai puțin improbabil decât acela ca un astfel de discipol să le dezvăluie celor din lumea exterioară că este unul dintre cei aleși. Și, astfel, marile școli

ezoterice de filosofie își păzesc cu strășnicie caracterul exclusivist, ermetic.

Este însă necesar să îl descătușăm pe cititor de concepția pe care este foarte probabil să și-o fi format despre ce înseamnă a fi adept. Dezvoltarea capacităților spirituale, ce se leagă de cel mai înalt nivel al vieții oculte, duce, pe măsură ce adeptul progresează, la multă cunoaștere secundară, privitoare la legile fizice ale naturii ce sunt încă neînțelese de către publicul larg. Această cunoaștere aduce cu sine arta practică de a manipula anumite forțe obscure ale naturii, investindu-l pe adept sau pe studentul adeptului, la un nivel relativ precoce al formării sale, cu puteri absolut extraordinare care, folosite în viața de zi cu zi, produc uneori rezultate de-a dreptul miraculoase. Și, din punct de vedere obișnuit, obținerea unor puteri aparent miraculoase este o realizare atât de uluitoare, încât uneori oamenii tind să creadă că intenția adeptului în căutarea cunoașterii a fost să atingă astfel de puteri râvnite. Este ca și când am spune despre oricare mare patriot din istoria militară că intenția sa de a deveni soldat a fost doar aceea de a purta o uniformă veselă cu care să impresioneze imaginația asistentelor medicale.

Doctrina secretă a rozacruzienilor

Ceea ce este cunoscut ca doctrina secretă a rozacruzienilor este un corpus vast de învățături ezoterice, oculte, transmise de la o generație la alta în mod nemijlocit, de la Maestru la discipol, de la Marele Preot la proaspătul neofit. Arareori s-a întâmplat până acum ca oricare parte a doctrinei să fie consemnată în scris sau expusă publicului larg în formă tipărită. Înainte vreme, puținul care se nota sau tipărea privitor la acest corp de învățături era

ocultat în terminologia ambiguă a alchimiei și astrologiei, astfel încât același lucru să aibă un anumit înțeles pentru cititorul de rând și un altul, mai apropiat de cel care deține cheia misterului, pentru inițiat. Referirile frecvente în cărțile vechi la „sulf“, „mercur“ și alte elemente chimice, precum și la „piatra filosofală“ erau toate menite să indice anumite părți ale doctrinei secrete pentru aceia care dețineau cheia înțelegerii.

Cei temeinic documentați spun că doctrina a fost elaborată progresiv, cu atenție și lentoare, de către vechii maeștri și adepții lor, din fragmentele împrăștiate de învățături ezoterice care formează comoara înțelepților din toate națiile. Legenda spune că aceste fragmente ale doctrinei secrete sunt părți dispartate din învățăturile Atlantidei, stropi din marele corpus al învățăturilor oculte ale civilizației Atlantidei, ce s-au împrăștiat în toate direcțiile din cauza cataclismului care a distrus marele continent. Puținii supraviețuitori ai acestei civilizații au păstrat cu grijă fragmentele de adevăr și le-au împărtășit adepților aleși și descendenților talentați.

Vechii maeștrii și-au dedicat viața adunării fragmentelor împrăștiate pentru a reconstitui doctrina ocultă a locuitorilor Atlantidei și au găsit părți ale materialului căutat în Egipt, India, Persia, Caldeea, Imperiul Medic, Asiria și Grecia Antică, de asemenea în învățăturile mistice ale evreilor, cum ar fi Cabala sau Zoharul. Sursa comună însă poate fi privită ca fiind prin excelență orientală. De fapt, se spune că marile filosofii orientale au fost elaborate pe baza acestor învățături încă și mai vechi. Corpul formidabil al învățăturilor grecești secrete din Antichitate se spune că au avut la bază cunoașterea venită din aceeași sursă. Deci putem spune că doctrina secretă a rozacrucienilor este doctrina Atlantidei, transmisă de cei care o dețineau.

Este interesant următorul citat scris de un autor care a adunat multe fragmente ale învățăturii vechi. Vorbind despre aceste învățături vechi, acesta scrie: „Învățătura a ajuns până la noi traversând coridoarele timpului, din timpuri imemorabile ale unor ere, rase și școli de gândire demult apuse. Nici cei din cele mai înalte consilii oculte nu mai pot trasa învățăturile pe linie directă până la Pitagora (500 î.Hr.) și înapoi în timp în Grecia Antică, deși găsesc multe referiri acolo și extrase în cele mai vechi scrieri din Egipt, Caldeea, care arată că școala lui Pitagora și a altor ocultişti greci era fondată pe baza unor instrucții oculte cu mult mai vechi, primite prin linie nemijlocită de succesiune, prin profesorii și adepții lor care au trăit de-a lungul secolelor. Cei care au cercetat au găsit urme ale învățăturilor în Persia și Imperiul Mezilor și se spune că sunt sursa de inspirație a învățăturilor lui Gautama, fondatorul budismului. Urmele acesteia se găsesc și în învățăturile secrete ale ezoterismului ebraic.“

Autorul continuă: „Învățăturile grecești au fost transmise în mod nemijlocit, nu încapă nicio îndoială, din surse egiptene, prin Pitagora, relația dintre învățăturile și filozofiile grecești de la începuturi fiind foarte apropiate, intime cu școala mai veche de gândire a Egiptului. Este cunoscut faptul că Pitagora a primit instrucțiuni de la sacerdoți egipteni și persani. Acolo găsim cele mai mari asemănări dintre învățăturile grecești antice și cele ale Fraternităților ezoterice egiptene. Cu toate acestea, unii dintre maeștrii afirmă că școala egipteană și respectiv cea grecească sunt două ramuri separate al unei învățături inițiale mult mai vechi, care își avea originea pe continentul pierdut al Atlantidei. Multe tradiții se leagă de învățăturile Atlantidei și este posibil ca atât Grecia, cât și Egiptul să fi primit

învățăturile dintr-o sursă comună, și nu ca Grecia să le fi primit prin filiera egipteană, ca linie de transmisie. Dar, chiar dacă ar fi așa, toate urmele învățăturilor adunate de ocultişti din tradițiile, bucățile dispartate ale doctrinei și legendei privitoare la Atlantida pot fi reconciliate cu cele mai bune învățături ezoterice de care dispunem în ziua de azi. Fragmentele învățăturilor egiptene – dintre care multe sunt păstrate până în ziua de azi prin linie directă, lucru asupra căruia nu încapă nicio îndoială – sunt practic aceleași în punctele esențiale cu cele ale învățăturilor oculte grecești. Și, după cum am menționat, legendele, tradițiile și fragmentele de învățături persane, cele ale mezilor și scrierile caldeene ce ne-au parvenit indică o sursă comună cu cele din Egipt și Grecia.“

Vorbim acum despre perspectiva istorică a subiectului“, continuă autorul. „Tradițiile oculte care formează Învățătura, sub o formă sau alta, afirmă că aceasta este tot atât de veche ca și rasa umană și a fost cunoscută de mințile strălucite ale tuturor marilor civilizații din trecut, dispărute cu mii de ani în urmă și ale căror urme s-au pierdut în rasa existentă astăzi. Aceste tradiții susțin că învățătura a fost transmisă de la o generație la alta de la Fratele mai vârstnic al rasei – anumite suflete înaintate care au apărut la începuturi pentru a planta semințele adevărului astfel încât acestea să crească, să înflorească și să aducă rod în secolele care vor urma. Nu îți cerem să accepți această afirmație întrucât învățătura poartă semnul propriului adevăr în ea însăși, fără a fi necesar să faci trimitere la vreo autoritate superioară. Vechea tradiție este menționată doar pentru ca cititorul să știe că cei mai înalți reprezentanți și profesori ai învățăturilor oculte admit ca fiind adevărată aceeași bază.“